

Sygnatura akt VI K 308/15

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

w obecności Prokuratora Jarosława Stasika

po rozpoznaniu dnia 27.X. i 24.XI.2015r. oraz 19.I.2016r. sprawy karnej

A. P. (1)

urodz. (...) w K.

syna T. i K. zd. K.,-

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 10 marca 2015 roku w miejscowości J., pow. (...), woj. (...), groził M. O. (1), M. O. (2) i J. O. zabójstwem, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

tj. o czyn z art. 190§1 kk,-

II. w dniu 03 kwietnia 2015 roku w miejscowości J., pow. (...), woj. (...), groził M. O. (1), M. O. (2) i J. O. zabójstwem, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia,-

tj. o czyn z art. 190§1 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **A. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w części wstępnej wyroku po przyjęciu, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V K 308/15

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. P. (1) zamieszkuje w J. 55, jego sąsiadem jest M. O. (1) wraz z rodziną. Od początku wspólnego zamieszkiwania pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi dochodziło do konfliktów na tle stosunków sąsiedzkich albowiem oskarżony nadużywał alkoholu, w swoim mieszkaniu organizował spotkania towarzyskie, zakłócał spokój sąsiadom.

W dniu 10 marca 2015 roku oskarżony hałasował w swoim mieszkaniu skacząc po podłodze co powodowało wstrząsy podłogi i hałas w mieszkaniu M. O. (1). Po pewnym czasie oskarżony wyszedł na korytarz, zapukał do drzwi

mieszkania M. O. (1) i M. O. (2) w którym znajdował się też syn w/w J. O. , gdy mu nie otworzono zaczął pod adresem pokrzywdzonych w sposób wulgarny wypowiadać groźby zabójstwa. Oskarżony na chwilę odszedł jednak po krótkim czasie ponownie zaczął grozić pokrzywdzonym , M. O. (1) wezwał Policję. Na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze Policji, którym pokrzywdzeni zdali relacje z przebiegu zdarzenia, dokonano rozpytania oskarżonego, zachowywał się spokojnie.

W dniu 3 kwietnia 2015 roku M. O. (1) z rodziną przyjechali na posesję swego do domu, na podwórku znajdował się oskarżony, był pod wpływem alkoholu, miał pretensje o pojemniki na śmieci. M. O. (1) wraz z żoną i dziećmi udali się do swojego mieszkania, po chwili na korytarzu pojawił się oskarżony , który stojąc pod drzwiami mieszkania w sposób wulgarny groził pokrzywdzonym, używał też pod ich adresem słów wulgarnych. M. O. (1) wezwał Policję , po przeprowadzonej interwencji A. P. (1) został zatrzymany do wytrzeźwienia.

/ dowód: zeznania świadków: M. O. (1), I. O., J. O. , M. F., A. B.

protokoły konfrontacji k 45-46, 47-48, 49-50

notatka urzędowa k 12/

W toku postępowania sądowego oskarżony A. P. poddany został badaniu przez biegłych psychiatrów, którzy stwierdzili u oskarżonego uzależnienie od alkoholu. Biegli nie stwierdzili aby cierpiał on na chorobę psychiczną czy też inne zakłócenie czynności psychicznych i aby istniały przesłanki do zastosowania art. 31 §1 lub 2 kk.

/dowód: opinia sądowo- psychiatryczna k. 90-93 /

Oskarżony A. P. (1) był uprzednio dwukrotnie karany za czyny z art. 190§1kk.

/dowód: informacja z K. k.81

odpis wyroku w sprawie sygn. akt VIK 1015/12 k. 57

postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary sygn. akt VIKo 746/14 k. 58

odpis wyroku w sprawie sygn. akt VIK 82/14 k . 59/

Oskarżony A. P. (1) stojący pod zarzutem popełnienia czynów z art. 190 §1 kk nie przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach wskazał, iż nie pamięta aby wypowiadał groźby wskazał, iż nigdy nikomu nie zrobił krzywdy.

Sąd zaważył co następuje:

Sąd uznając winę oskarżonego w zakresie czynów z art. 190 §1 kk oparł się na zeznaniach pokrzywdzonych M. O. (1), M. O. (2) oraz J. O. oraz zeznaniach świadków M. F. i A. B..

Przede wszystkim wskazać należy, iż pokrzywdzeni w złożonych zeznaniach podali w jakich okolicznościach wypowiedane były groźby, przytaczali słowa wypowiedane przez oskarżonego stanowiące wulgarne wypowiedzi, które niewątpliwie traktować należy jako groźby zabójstwa , nadto wskazali że obawiali się, iż groźby będą spełnione. Uwzględniając uprzednią karalność oskarżonego za czyny podobne popełnione na szkodę pokrzywdzonych, jego agresywne zachowania oraz konflikt między stronami obawę pokrzywdzonych, iż wypowiedane groźby będą spełnione należy uznać za uzasadnioną.

Zdaniem Sądu zeznania świadków M. O. (1), M. O. (2) oraz J. O. należy uznać za wiarygodne albowiem są one spójne i logiczne oraz pozbawione sprzeczności. Nadto zeznania te potwierdzone zostały zeznaniami świadków M. F. i A. B., którzy interweniowali w miejscu zamieszkania pokrzywdzonych na skutek dokonanych przez M. O. zgłoszeń. Zdaniem Sądu nie jest uprawnione stwierdzenie, iż pokrzywdzeni w sposób bezpodstawny obciążają oskarżonego a ich zamiarem jest usunięcie go z mieszkania albowiem ich zeznania należy uznać za wiarygodne , są one wyważone. Z

zeznań M. F. wynika, iż w trakcie interwencji jakie przeprowadzał również inni lokatorzy skarżyli się na zachowanie oskarżonego, mówili że są problemy z oskarżonym gdyż nadużywa on alkoholu.

W odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego wskazać należy, iż Sąd uznał je za niewiarygodne albowiem zaprzeczenia co do faktu wypowiedziania gróźb lub też zasłanianie się niepamięcią są jedynie formą obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż bagatelizuje on swoje zachowania naruszające prawa pokrzywdzonych, nie podejmował prób rozwiązania problemu alkoholowego wpływającego na zaistnienie zachowań agresywnych, przy czym podkreślić należy, iż skuteczność terapii jest uzależniona od motywacji danej osoby w zakresie podjęcia leczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 190 §1 kk przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw określony w art. 91§1kk i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie Sąd uznał, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze. Wskazać trzeba, że oskarżony był karany za czyny z art. 190§1kk popełnione na szkodę tych samych pokrzywdzonych, orzekane były kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, które jednak nie spełniły swoich funkcji prewencyjnych, jedna z kar zarządzono do wykonania.

Na szczególną dezaprobatę zasługuje fakt, iż oskarżony działał w poczuciu zupełnej bezkarności, swoje zachowania naruszające prawo powtarzał co wskazuje, że w istocie dla oskarżonego przestrzeganie podstawowych zasad w zakresie porządku prawnego nie stanowi żadnej wartości. Popelnianie kolejnych przestępstw przez oskarżonego świadczy o rażącym lekceważeniu porządku prawnego, poczuciu bezkarności, braku krytycyzmu w stosunku do swojego postępowania i w tej sytuacji nie można postawić pozytywnej prognozy co do zachowania się oskarżonego w przyszłości i uznać, że kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełniłaby swoje cele albowiem popełnione czyny nie miały charakteru incydentalnego.

Biegli w sporządzonej opinii wskazali na uzależnienie oskarżonego od alkoholu podkreślili jednocześnie, iż oskarżony wielokrotnie spożywał wcześniej alkohol, znał jego działanie i mógł przewidzieć skutki własnego postępowania pod jego wpływem, w szczególności sprzyjanie wyzwalaniu zachowań agresywnych. Podkreślić należy, iż oskarżony był kierowany na leczenie odwykowe jednak z przedłożonych na rozprawie dokumentów wynika, że dopiero w trakcie postępowania przed Sądem A.P. w sposób systematyczny zaczął uczęszczać na spotkania terapeutyczne. Jednocześnie należy mieć na uwadze sytuację pokrzywdzonych, których prawa są od dłuższego czasu naruszane, żyją w poczuciu zagrożenia i narażeni są na agresję słowną ze strony pokrzywdzonego.

Zdaniem Sądu orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1kpk.